

Un anotimp cu tine...

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mă bate gândul să-mpletesc din toamnă
O primăvară-albastră pentru tine
Că e departe și nu știu când vine,
Iar anotimpul ăsta mă condamnă
Să rătăcesc desculț printre stamine,
doamnă.

Ți-aș împleti din struguri copti năframă
S-atârne peste sânii goi când ploaia
Îi mângâie precum penelul foaia
Și-am să plătesc iubirii mele vamă
Chiar dacă simt în inimă văpaia,
tramă.

Un anotimp cu ține-i primăvară,
Cireșii-s îmbrăcați în nestemate
Și te îndeamnă să comiți păcate
Că dragostea-i nebună și avară
Când două suflete sunt conectate,
zboară.

- Mi-e orizontul gri și nori de piatră
Zidesc până la ceruri bariere,
Suntem distanți ca două emisfere,
Dar între noi destinu-ntinde natră,
Când sufletele-și caută-n tăcere
vatră.

De mi-ai putea aduce-un gram de soare
N-aș auzi cum vântul urla-n tindă,
Aș fereca tristețea-ntr-o oglindă,
Mi-aș aminti acea privighetoare...
Un început de vers dintr-o colindă
doare.

E-aproape iarna... Slove cu geraniu
Vom scrijeli pe blănuri moi, iubite,
Un anotimp cu drumuri poleite,
Când împărțim planete de uraniu
Și trupurile noastre sunt lipite
straniu.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif